

Martinus

Szeptemberi imaszándék

XVIII. ÉVFOLYAM 9. SZÁM - 2025. SZEPTEMBER - ÁRA: 300 FT

A Szombathelyi Egyházmegye havilapja

www.martinus.hu

Egyházmegyénk imaszándéka

Imádkozzunk a katolikus oktatási-,
nevelési- és szociális intézményeinkért!

Rómában jártunk

Visszhangok a Jubileumi Ifjúsági
Találkozóról

A szeretet köteléke

Caritas Junior Csoport alakult
Magyarlakon

FALUMISSZIÓ SÉBEN

A TEMPLOM ÉPÍTÉSÉNEK
125. ÉVFORDULÓJÁRA KÉSZÜL A KÖZÖSSÉG

Rómában jártunk

Félmillió fiatal zarándok, köztük 18 szombathelyi egyházmegyes résztvevő a római jubileumi találkozón

A Ferenc pápa által meghirdetett Szentév zarándoklatai közül is kiemelkedett a Jubileumi Ifjúsági Találkozó, amelyet július 28. - augusztus 3. között tartottak. A találkozóra a világ 150 országából érkeztek fiatalok, köztük a Szombathelyi Egyházmegyéből is. Rákos József atya foglalta össze újságunk olvasói számára a zarándoklat részleteit, két fiatal pedig megosztotta velünk élményeit.

A kétevente megrendezett Ifjúsági Világtalálkozót idén – a Jubileumi Szentév programjainak keretében – július 28-tól augusztus 3-ig Rómában tartották. A Világtalálkozó előtalálkozóját az olaszországi Umbria tartománybeli Foligno-i Egyházmegyében tartották. A Szombathelyi Egyházmegye fiataljai közül 18-an vettek részt az eseménysorozaton, a Kalocsai Főegyházmegye fiataljaival együtt.

Az előtalálkozó során lehetősége nyílt a fiataloknak Foligno és Assisi, valamint a szálláshelyül szolgáló Spello megismerésére. Az előtalálkozó során sok értékes programon vehettek részt fiataljaink.

A világtalálkozó helyszínén, Rómában lehetőség nyílt az Örök Város kulturális gazdagságának felfedezésére, valamint a lelki elmélyülésre is. A találkozó nyitószentmiséje után XIV. Leó pápa üdvözölte a fiatalokat, majd körbement a Szent Péter téren.

Másnap a római Szent Pál bazilikában, Fábry Kornél esztergom-budapesti segédpüspökkel együtt ünnepeltek a zarándoklatra érkezett magyar fiatalok és papok. A szentmisén a zenei szolgálatot a Rád találtam együttes szolgáltatta.

A következő napokban a fiatalok lehetőséget kaptak a kötetlen városnézésre, lelki programokon történő részvételre, valamint szentgyónásuk elvégzésére. A találkozó utolsó előtti napján fiataljaink a Tor Vergatán gyűltek össze a világból érkezett több százezer fiatalal azért, hogy Leó pápa tanítását meghallgassák és vele együtt imádkozzanak a fiatalokért és az egész világot.

A szabad ég alatt töltött éjszaka után, vasárnap reggel Leó pápa ébresztette a fiatalokat, aki – a nyitó szentmise utáni módhoz hasonlóan – pápamobillal körbement a szektorok között, majd szentmisét celebrált a jelenlévő püspökökkel és papokkal.

A találkozó eredményei főként nem kézzel fogható dolgok, hanem szívvel és lélekkel érzékelhetőek. Az út során egyházmegyéket átívelő kapcsolatok születtek, talán még életre szólóak is. Kísérjük imádsággal fiataljainkat, a jövő zálogát, hogy Istenre nyitott szívvel élhessék mindennapjaikat. Az alábbiakban egyházmegyénk fiataljainak beszámolóit olvashatják:

Kovács Kristóf

Hálás vagyok Istennek, hogy részt vehettem a 2025-ös Jubileumi Ifjúsági Találkozón, amely során számtalan élménnyel és kegyelemmel gazdagodtam. Jó volt találkozni annyi hozzám hasonló gondolkodású, azonos értékrendű keresztény fiatalal, akikkel együtt dicsőíthettük az Urat. Már az umbriai előtalálkozó is mély nyomot hagyott bennem: bejárhattunk sok szent helyet, köztük Assisit is, ahol ellátogattunk az Angyalos Boldogasszony templomba, és beléphettünk a Porciunkula kápolnába. Külön öröm volt számomra, hogy imádkozhattam Boldog Carlo Acutis sírjánál, és ilyen közel érezhettem magam egy fiatal szenthez, aki életével és példájával ma is sokakat vezet Istenhez – ahogy ránéztem, szinte átjött az arcáról az a mély nyugalom és béke, amely egész életét áthatotta. Megérintett a tudat, hogy mindössze 15 évesen tért haza az Úrhoz, mégis beteljesedett az élete, mert a halál nem lezárás, hanem életünk célja felé vezető kapu: az örök boldogság felé, ahová Isten végül mindannyiunkat hazavár, hiszen e földön csak zarándokok vagyunk.

Amikor Rómába érkezettünk, azonnal magával ragadott a város ünnepi, mégis mélyen imádságos hangulata. Mindenhol keresztény fiatalok énekeltek és dicsőítették Istent, mintha az egész város egyetlen lélekként emelkedett volna az Úr felé. A következő napokban bejártuk Róma történelmi helyszíneit, és csodálatos bazilikákat, templomokat látogattunk meg. Különösen emlékezetes maradt számomra, amikor a Szent Pál-bazilikában részt vettünk egy magyar szentmisén, majd szentáldozás után átléptük a szentkaput, ezzel is kifejezve vágyunkat az Isten felé vezető úton való megújulásra.

A találkozó egyik legmeghatóbb pillanata a Tor Vergatán tartott virrasztás és szentségimádás volt a Szentatyával, ahol több mint egy millióan egy szívvel imádkoztunk a világ békéjéért és a fiatalok jövőjéért. A virrasztás után a szabad ég alatt aludtunk, és reggel arra ébredtünk, hogy egy szivárvány ível át az égen – mintha maga az Úr mosolygott volna ránk.

Ez a zarándoklat nemcsak egy felejthetetlen élmény volt számomra, hanem egy életre szóló meghívás arra, hogy Krisztus fényét vigyem haza, és osszam meg másokkal is.

Bangó Julietta

Az eltöltött közel két hét alatt egy olyan közösségbe csöppentem, ahol mélyebben és valóságosabban tapasztalhattam meg Isten jelenlétét. Nagyon jó érzés volt, hogy minden nap részt vehettünk szentmisén, és szentáldozáshoz is járulhattunk – ez mindennap újra közelebb vitt Istenhez. Különösen megerősített a hitemben az a harmónia, amelyben a csoport működött – idegenként érkeztünk, de életre szóló élményekkel és sok új barátal tértünk haza. Olyan helyeken járhattunk – Rómában, Assisiben és más szent helyeken –, ahol át tudtuk érezni az Egyház múltját és élő jelenét. Ezek az élmények mély nyomot hagytak bennem. Hálás vagyok ezért a lehetőségért, és azóta is gyakran gondolok vissza arra a békére, amelyet itt megtapasztaltam. Vágyom vissza ebbe a közegbe, ahol Isten közelsége ilyen tisztán érezhető volt.

Fotók: Sáfrán Hunor

Exodus 90 - egy különleges lelkigyakorlat

Tótmárton házaspár tapasztalatai

A zalaegerszegi Tótmárton házaspár, Zsolt és Szilvi január 20-án egy 90 napos húsvétra készülő lelkigyakorlatot kezdtek el, amely húsvét vasárnap ért véget. Az Exodus 90 egy Amerikából induló férfiaknak szóló lelkigyakorlat, amelynek fontos pillérei az imádság, az aszkézis és a testvériség. Az imádság keretében minden nap elolvastak és átírást készítettek egy megadott szentírási részletet és elmélkedést. Az aszkézisek fontos eleme volt a hideg vízben zuhanyzás, a rendszeres testmozgás, az, hogy szerdán és pénteken böjtöltek, és 90 napig nem volt az életükben édesesség, alkohol, televízió, és az internet, számítógép, mobil eszközök használata is csak szűk körben, például munkához, vagy csekkek befizetésére volt engedélyezett. Miért vállalkoztak erre a lelkigyakorlatra, és mi volt számukra a legnehezebb vállalás, mi volt az, ami leginkább formálta jellemüket, és mi az, amit szeretnének ebből megtartani, ezekről kérdezte Tótmárton Zsoltot és Tótmártonné Kulcsár Szilviát a Mária Rádió Napindító műsorában Sárközi Violetta és Demeter István atya. A beszélgetés szerkesztett, rövidített változatát olvashatják.

Mi is az az Exodus 90? Mutassátok be röviden.

Szilvia: Az Exodus 90 az egy 90 napos böjt. Tulajdonképpen egy lelkigyakorlat, ami húsvét vasárnapot megelőző 90 nappal kezdődött január 20-án. Ez egy húsvétra készülő lelkigyakorlat.

Zsolt: Három pillére épül, van a testvériség, van az aszkéta életmód és az imádságos rész.

Még mielőtt ebbe belekezdnenek, az egy érdekes dolog, hogy ti házaspárként vettetek ebben részt.

Szilvia: Három házaspár vett ebben részt. Azon kívül voltak bátor női és férfi jelentkezői is ennek a lelkigyakorlatnak.

Az Exodus 90 egyébként férfiaknak szóló lelkigyakorlat. Mégis hogy kerültek ebbe asszonyok?

Szilvia: Tulajdonképpen az Exodus 90 az egy férfiaknak szóló lelkigyakorlat, ami Amerikából indult. Ezen felbuzdulva elkészült ennek a női változata is, aminek Fiat 90 lett a neve. A Szűzanyával karöltve haladtunk végig ezen a 90 napos böjten. A Szűzanya jelmondata: „Legyen meg a te akaratod! Fiat voluntas tua!” Ez volt a böjt elnevezésének a lényege, és innen jött a női vonal.

Zsolt: Kértem a feleségem, Szilvit, hogy csinálja velem a lelkigyakorlatot, hogy együtt kicsit könnyebb legyen az egész.

Honnan hallottatok erről a lelkigyakorlatról? Hogy kerültek egyáltalán ezzel kapcsolatba?

Zsolt: Egy erdélyi, férfiaknak szóló hivatástisztázó, élet-tisztázó programon vettem részt, és akkor ott az egyik ismerősünk beszélt erről, hogy ők már egyszer megcsinálták, és hogy nagyon tetszett nekik. Nagyon sokat fejlődtek lelkileg, az aszketikus dolgokból sokat átvettek és csinálják azóta is.

Nagyon sok pontból tevődik össze ez az exodus. Akár lelki szempontból nézzük, vagy az aszkézist, vagy a közösség szempontjából. Melyik az a terület, ami a legnagyobb hatással volt rád? Ami formálta a jellemedet, a lelkedet, vagy akár a családi közösségedet is?

Zsolt: Mindegyik formálta. A testvériség azért volt jó, mert hetente találkoztunk, és meg tudtuk beszélni a problémáinkat. Nekem az elején nagyon könnyen ment. Aztán a huszonvalahányadik napon én abba akartam hagyni. És akkor ott a többiek bátorítottak, hogy ennél sokkal keményebb vagyok, hogy mi az, hogy abba akarom hagyni. És akkor utána tovább lendültem. A legvége viszont nagyon nehéz volt, az imádság az alig ment. A lelkigyakorlat része reggel egy óra elmélkedés, emellett van még az examen, az esti, az pedig 20 perces imádság. Az egy óra, az mondjuk már háromnegyed lett, vagy néha fél óra a végén. Az examenbe meg néha belealudtam.

Az ima a lelkigyakorlat egyik pillére tehát. Kérlek Benneteket, hogy beszéljétek arról, hogy mik a további vállalások, vagy másképp az aszkézisek?

Szilvia: Több dologból állt össze az aszkézis része. Volt a böjti oldala, ez is elég sokrétű volt. A szerdai és a pénteki napok, azok szigorú böjti napok voltak. Háromszori étkezés, egyszeri jól lakás. Ezen kívül az is meg volt szabva, hogy nem lehetett például nassolni, nem lehetett édességet enni. Zsolt: Cukrot sem lehetett fogyasztani. Még a kávéba sem. Az üdítőitalok is kizártak. Hideg vízzel való fürdés minden nap. Az a 4-6 fokos víz, az azért elég hideg. Hetente háromszor, húsz perc intenzív testmozgás. Nem lehetett alkoholt inni.

Szilvia: Valamint a közösségi média, a zenehallgatás, a tévézés ezeket is elhagytuk 90 napra. Tehát semmiféle plusz olyan dolgot nem csinált az ember, ami elvonta volna a figyelmét a körülötte zajló hétköznapi dolgokról. És egyébként szerintem ez volt a legjobban érzékelhető a mai világban. Amikor az ember azt gondolta magáról, hogy mi, ugyan, nem telefonozunk sokat, nem nézünk sokat tévét, nem hallgatunk sok zenét. A böjt alatt konkrétan csend lett az ember körül. Teljesen megszűnt mindenféle zajlás, megszűnt az a felpörgő világ, és tényleg ott maradt a család, ott maradt a feleség, ott maradt a férj, ott maradt a munkahelyi miliő. Nekem legalábbis a legdöbbenetesebb élmény ez volt, hogy mennyi minden el tudja az ember figyelmét vonni a körülötte zajló lényegről.

És mi volt a legnehezebb ezek közül?

Szilvia: Nekem például ezt megszokni, hogy az embernek a fejében csend van. Hogy nem kell, hogy másra figyeljél. Én például nagyon szeretek zenét hallgatni, így nekem az erről való lemondás nagyon nehéz volt. És nem makulátlan az ember ebben a 90 napban sem. Nem ez volt a lényeg. Hanem, hogy az ember tudjon felállni, és igenis végig vinni, amit elvállalt. De például nekem a zene az teljesen kiiktatózott, és ez nagyon furcsa volt.

Zsolt, te viszont azt mondtad az előbb, hogy talán kétszer is úgy volt, hogy feladod ezt a történetet. Nyilván azért, mert valami nagyon nehéz volt ebben. Mi volt az?

Zsolt: Nekem a hideg vízzel való fürdés nagyon rossz volt, meg az alkohol hiánya. A többivel elvoltam. Az imádság része az nagyon könnyen ment az elején, aztán utána egyre nehezebb lett, meg elfáradt az ember teljesen mind testileg, mind lelkileg.

Ez a 90 napos lelki gyakorlat mennyire volt hatással a kommunikációra egymás irányában, illetve a házasságokon mennyit lendített?

Szilvia: A kapcsolatoknak nagyon sokat adott: mind egymás között a házasságunknak, mind pedig körülöttünk: akár a testvériségeknek, akár a barátságoknak. Sokkal több időnk jutott egymásra is, a gyerekeinkre is, bárkire, aki körülöttünk mozog. Nem volt könnyű az elején beleállni ebbe a feladatba. A férfiaknak megvolt az alkalmazás, amit a napi elmélkedéshez használtak. Nekünk pedig a Verbum Dei Közösség által elkészített Fiat 90 kézikönyv és annak a lelki útmutatója. Többször volt olyan, hogy megbeszéltük, hogy mi volt az asszonyoknál vagy a férfiaknál. És volt, hogy egészen más részokről szólt a kettő. Viszont megbeszéltük, hogy neked mi tetszett, nekem mi tetszett, vagy akár mondjuk a nap végén a nehézségek átbeszélése is nagyon jól tudott esni mindkettőnknek.

Ezek úgy mind-mind nagyon-nagyon jók voltak és tartalmasak. És tényleg az egymásra figyelés, és a több egymásra szánt idő nagyon jó hatással volt a kapcsolatunkra. Zsolt: Azért nehéz is volt, mert voltak konfliktusok ebből. Nekem a böjti napok, azok elég kinkeservesek voltak. Az elején kenyéren és vízen éltem és elég morcos tudtam lenni. A testi szenvedés gyakran kihatott a hangulatunkra.

Volt Istenélményetek ebben a 90 napban, amikor azt éreztétek, hogy te és Isten együtt ott abban a pillanatban megéltétek?

Zsolt: Nekem többször is volt, hogy a reggeli imádságok, amiket én mindig hajnali ötkor kezdtem és pont hatkor fejeztem be. Az esti imádság változó volt, hogy mikor mondtam el. Többször is éreztem, hogy Isten keze ott van. Vagy, hogy ő is jelen van az imádságban.

Szilvia: Nekem a reggeli imádságok, megmondom őszintén, sokszor nagyon nehezek voltak.

Én nagyon nehezen ébredek például reggel, és ez nekem nagyon nagy küzdelem volt, hogy azért az a legalább fél óra meglegyen. Viszont nekem az jó rutinná vált, hogy a munkahelyemen lévő kápolnába - én katolikus óvodában dolgozom -, mivel sokszor odaértem időben, volt öt percem, bementem és egy kicsit leültem, odahelyeztem Isten elé a napomat vagy akár a napi történéseket, ami éppen feladat. És ez így többször megvolt, és ez nagyon jól esett például. Nekem ezek ilyen nagy pillanatok voltak.

Zsolt: Volt egy olyan is, hogy valakiért és egy valamiért célt meg kellett fogalmazni. És nekem a kisfiunkért volt az egyik, a kapcsolatunkért, hogy jobban szót találjunk egymással. A miért az pedig, hogy jobb emberré váljak. Ez volt a két cél.

Lelki életben nincsen vakáció. Van-e folytatása az Exodus 90-nek?

Zsolt: Most mi a Húsvét ötvenet csináljuk így egyből utána, majd jön a Királyok nyara, és az őszi Szent Mihály böjt. Úgyhogy jó lesz.

Lejárt ez a 90 nap tulajdonképpen húsvéttal, de mi az, amit megtartotok, amit úgy a mindennapokban tovább fogtok vinni, és hogy fogtok ehhez ragaszkodni?

Zsolt: A rendszeres imaélet, a böjti péntek tartása, nálam még lehet, hogy a hideg vizes fürdőzés is péntekenként. Szilvia: Én is a rendszeres imát, a mélyebb Istenkapcsolatot szeretném magammal vinni, valamint ezt a nyugalmat. Tehát mindenképpen ennek a 90 napnak a nyugalmát, a csendességét is valamilyen szinten szeretném megőrizni. Akár a közösségi média, vagy a bármilyen médium higgadtabb használatát.

A beszélgetést meghallgathatják a QR-kód alatti linken.

Életünk legyen kérdőjel a világ számára

A Szombathelyi Egyházmegye családtáborában jártunk

Augusztus 5. és 9. között 40 család részvételével zajlott a Szombathelyi Egyházmegye családtábor a Velem határában fekvő Nováxfalva üdülőfaluban. „Legyünk mindig úgy Jézus körül, hogy belekapaszzkodunk, ő nem hagy magunkra minket, a mi feladatunk, hogy megfogjuk a kezét” – mondta Fekete Szabolcs püspök a tábornyitó szentmisén. A résztvevőket tartalmas programok, beszélgetések, szentségimádás várták. Horváth József pápai prelátus, a Mária Rádió önkéntese beszélgetett a táborról Varga Péterrel és feleségével Kéry Henriett-tel, valamint Gyöngyös Balázs atyával. A beszélgetések szerkesztett, rövidített változatát olvashatják.

Horváth József: Mi a jelmondata a családtábornak?

Kéry Henriett: Az ideai családtábornak, ugyanúgy, mint ahogy az ideai Szentévnék is, a remény a mottója, és minden program e köré épült. A reményt fejtegetjük itt öt napon keresztül.

Varga Péter: A Szombathelyi Egyházmegye családtábor a Nováxfalván, Velem község mellett zajlik. Több mint 40 család vesz ezen részt, rengeteg gyermekkel. És a remény fejtegetésében nagyon szép társakat kaptunk. Két püspöki előadást is hallhattunk erről, illetve a szentmiséknek a prédikációja is erről szólt.

H.J.: Hogy élték meg az eddigi napokat?

K.H.: Nagyon áldott és kegyelmekben gazdag volt ez a hét. Nagyon tartalmas lelki programokon vagyunk túl. A felnőtteknek, de az ifjúságnak is szoltak lelki programok. Úgyhogy volt lehetőségünk már a „reménygenerátor” is kipróbálni.

H.J.: Erre kíváncsi vagyok, hogy ez kicsoda?

K.H.: Igazából ez csak álneve egy nagyon jó programnak. Összesorsoltuk a házaspárokat kis csoportokba, és induló nap egy ismerkedéssel összekötve a téma felvezetése, boncolgatása volt a feladat. Azon a napon Szabolcs püspök előadása nyomán kicsit beszélgettünk a reményről, hogy mikben reménykedünk manapság, hogy mik a családok reményképe a jövőre, illetve hogy hogyan tudunk a remény tanúi lenni ebben az eléggé felbolydult világunkban. Reményeink pl. az a százhusz gyermek, akik itt körülvesznek minket.

H.J.: A második nap fő programja volt a nagycsaládos harcművészet. Na, hát ez megint egy provokatív cím. Mít kell ez alatt érteni?

V.P.: Ez egy felnőtteknek szóló program volt. Két mentálhigiénés szakember jött közénk, és igazából ez a provokatív cím azt rejtette, hogy minden családban azért vannak harcok, és ezeket, mint egy művészet kell, hogy kezeljék a házaspársak. Ebben kaptunk tanácsokat, majd kis csoportokban tudtuk feldolgozni azokat a témákat, amiket a hölgyek

adtak nekünk, és elsősorban az asszertív kommunikációra koncentráltunk.

K.H.: Külön nagy pozitívuma ennek a programnak, hogy interaktív volt, hogy bevonták a résztvevőket is, tehát megmozgattak minket is. Nagyon közeli élethelyzeteket hoztak, amik mindannyiunknál előfordulnak, minden családban. Mert akármennyire is szép és boldog családokban élünk, azért nem úsztuk meg mi sem a nehézségeket.

H.J.: A programok között szerepelt a találkozás mi Urunk Jézus Krisztussal, aki a kenyér színében, ott van az Oltáriszentségben, és Székely János megyéspüspök atyával is. A szentségimádás: ovisok, iskolások, felnőttek, fiatalok, éjszakai. Mondjanak erről valamit, ez egy csodálatos dolog lehetett!

K.H.: Ez egy nagyon kedvelt része volt már három éve is a táborunknak, Este nyolc órától folyt a szentségimádás. A picik számára nekik való énekekkel, kis rávezetéssel kezdődött. Aztán ahogy mentünk be az éjszakába, egyre nőtt az életkor. A felnőtteknek is egy vezetett szentségimádással kezdődött, énekekkel és elmélkedéssel. Bartimeus példáján indultunk el magunkban és az Úr felé való kalandozásban. Molnár János atya volt ebben a segítségünk, ő segítette az elmélkedést. És utána pedig a fiatalok jöttek, ők jobban bírják az éjszakázást, mint a felnőttek, és onnantól kezdve pedig óránkénti, félóránkénti beosztással mehetett mindenki, aki szeretett volna. Volt mindig egy szentségőr, de azon kívül, aki tudott kicsit többet is áldozni, vagy hajnalban áldozni az Úrral való együttlétre akkor az is ott volt. Ez mindig olyan bensőségesre alakul, olyan szép, hogy ott aztán tényleg mindent az Úr elé tehetünk.

H.J.: Székely János megyéspüspök atya tanítása miről szólt?

K.H.: Nagyon szép irányítást kaptunk, hogy hogyan kell ebben a - már-már úgy tűnik, hogy reményvesztett és hitét veszített - nyugati világban megmaradni. Öröm volt hallani, hogy azért a keresztyénységünk, a világ nagy részén nincs ekkora nagy bajban, mint itt Európában, főleg Európa nyugati részében. Sőt, a világ nagyobb részén nagyon szépen növekszik. Úgyhogy ez is egy reményt adó dolog, hogy ki kell tartanunk. Nekünk, családoknak meg kell mutatnunk a gyermekeinknek az ebben való növekedést, úgyhogy ez örömteli volt.

V.P.: Ugyanakkor kellően őszinte is volt a püspök atya, mivel mondta, hogy akár üldöztetéses világ is várhat ránk. Ő úgy látja, hogy erős közösségekben kell, hogy maradjunk.

H.J.: Azt gondolom, ez mérhetetlenül fontos. A közösségek megtartó ereje van.

K.H.: Így van, és arra buzdított mindenkit, hogy akik még nem tartoznak családközösséghez, vagy akármilyen másik közösséghez itt az egyházon belül, akkor keressenek már meglévőket. Vagy maguk is, tehát egy-két család összeállással már elindulhat a hitben való növekedés, mert ez így erősít meg minket.

V.P.: És ennek kapcsán egy francia példát hozott, ahol már elég kevés a lelkipásztor, és ott élő az a példa, hogy egy-egy kisebb falunak a templomát rábizzák egy családra, egy házaspárra, akik a közösségi életet is megszervezik. A hét során vendégünk volt Szabó Csaba, görögkatolikus pap, aki egyenesen Nyíregyházáról, az ország másik feléről utazott el ide hozzánk, hogy egy gyönyörű tanulságtételt tegyen, hogy görögkatolikus papként, hogy éli meg a családos életet. Varga László püspök atya pedig nagyon mély lelki tartalmú előadást adott nekünk a remény kapcsán. Ő előhozta Szent II. János Pál pápa, XVI. Benedek, illetve Ferenc pápák gondolatait.

K.H.: Nagyon szép megerősítést kaptunk, hogy az imádságban állhatatosnak maradjunk. Az életünk mindig egy kicsit hullámhegy, hullámvölgy, és mindig nagyon jó ilyenkor ráeszmélni, hogy először keressük Isten országát, és minden más megadatik nekünk. Úgyhogy most mi ezen fogunk egy picit dolgozni, hogy az ima életünket tudjuk egy kicsit felfrissíteni.

H.J.: Ez értendő a családra, vagy a közösségre?

K.H.: Hát talán mind a kettőre. Van egy családos közösségünk, talán ott is van ebben szerepünk, otthon mindenképpen. Illetve azt visszük még magunkkal, hogy nagyon jó volt újra találkozni azokkal, akiket már ismertünk, illetve új embereket az egyházmegyénkből megismerni, ez mindig nagy öröm. És közvetlenül a plébániánkról is jöttek emberek, akikkel eddig nem beszélgettünk. És most itt ez az egy hét nyilván szálakat kötött közöttünk, úgyhogy ez gazdagítja mindenképpen az otthoni plébániai mindennapjainkat is.

Ezt visszük tovább talán elsősorban magunkkal.

V.P.: Én is csatlakozom feleségemhez. Laci atya előadásában azt mondta, hogy a mennyország egy folyamat, egy állapot a kapcsolatok révén. Tehát amit földi életünkben elvetünk magokat, azok tudnak majd az örökkévaló életünkben kivi-rágozni. És ez a kapcsolatokon keresztül, a szeretetkapcsolatokon keresztül tud megvalósulni. És ez nagyon jó volt itt, hogy a 40 család közül rengeteggel élő kapcsolatot tudtunk kialakítani. Tehát ez egy ilyen kicsi mennyország volt itt ez a pár nap.

H.J.: Kedves Balázs atya, te hogy látod, mint lelkipásztor, mint az egyházmegye családreferense az ideai egyházmegyei családtábor?

Gyöngyös Balázs: Én úgy látom, hogy nagyon jó volt ez a tábor. Háromévente szervezzük meg. Ez egy alkalom a családoknak arra, hogy együtt legyenek, hogy egy kicsit kérésüljenek is, azért is ilyen ritkásabb talán a szervezés, mint másik egyházmegyében, de ez nagyon fontos a családok számára, én úgy látom.

H.J.: Számodra mi volt a legnagyobb dolog ebben a táborban, a te megelégedés szerint?

Gy.B.: Nekem egyébként is nagyon fontosak a találkozások, az ember és ember közötti találkozás. Ez itt is megvalósult, az ismerősökkel és az ismeretlenekkel is. Nagyon örültem azoknak a családoknak, akikkel már korábban is találkoztam, volt kapcsolatam eddig is, de azoknak is örültem, akikkel eddig még nem.

H.J.: Mondd, tud-e gyűjtani ez a tábor úgy, hogy akik innét elmennek, azok lángra lobbannak, lelkesebben mennek el, és másokat is lángra tudnak lobbantani?

Gy.B.: Én csak remélni tudom, hogy ez így van. Bőven kaptak ehhez muníciót a családok, és természetesen mindannyian. Néhány pap is részt vett a táborban, és én úgy gondolom, hogy mi papok is tudunk ebből profitálni.

H.J.: A családok mennyire tömörülnek az egyes plébániákon közösségekbe?

Gy.B.: Volt erről a tábor során fakultatív beszélgetés, és azt állapítottuk meg, hogy sajnos kevés helyen működik. Ahol működik, ott talán mondhatjuk, hogy jól működik, vagy igyekeznek, hogy jól működjenek, de nyilván ennél sokkal több kellene. Megállapítottuk, hogy talán az időhiány a probléma oka, mint ami mindenhol, így a családoknál is gondot okoz. Nem biztos, hogy a gyerkőcnek a sportfoglalkozása, a külön órák, az egyéb elfoglaltságok mellett még egy plusz alkalmat beiktatnak és tudnak találkozni. De fontos lenne, hogy a házaspár együtt legyen, vagy éppen az, hogy a család együtt legyen egymással.

SZENT II. JÁNOS PÁL-KILENCED

Idén emlékezünk meg Szent II. János Pál születésének 105., halálának 20. évfordulójáról. E kettős évforduló alkalmából Dr. Perger Gyula kanonok, az Ecclesia Szövetkezet elnöke egy imáságos kötetet állított össze, amellyel a szent pápa égi közbenjárását kérhetjük. A könyv kilenced formájában használható egyéni és közösségi imáságokra.

Perger Gyula emlékeztet rá: II. János Pál pápa meggyőződése és erős hite mindvégig következetes volt, mentes minden félelemtől és kompromisszumtól. „Istenért élt, Istennek adta át magát maradéktalanul, hogy szolgálja az Egyházat. Krisztus jelentette minden napjának kezdetét, közepét és csúcspontját. Krisztus volt cselekvésének értelme és célja”. A könyvben a kilenced napjain II. János Pál 1991-es, magyarországi apostoli látogatásán elmondott beszédeiből találhatunk részleteket, amelyeket elmélkedésként használhatunk; majd az ő személyes imáságával és a hozzá intézett könyörgéssel közbenjárást kérve terjeszthetjük Isten elé kéréseinket. Az első nap elmélkedésében II. János Pál pápa 1991. augusztus 16-án Esztergomban elmondott beszédéből a kötet összeállítója kiemelte: „Eljött az ideje annak, hogy a szeretet legyőzze a még meglévő feszültségeket, a bizalmatlanságot, a gyanúsítgatást. Eljött az ideje annak, hogy Isten egyetlen családjának minden tagja újra szorosabb egységbe kerüljön egymással. Valóban mindnyájan egyetlen testet alkotunk Krisztusban, és ennek a testnek egységében mindnyájan legyetek egymásnak tagjai.” Szent II. János Pál imája így hangzik: „Uram, köszönöm neked az ajándékba kapott éveket és évtizedeket. Köszönöm az életem minden eredményét, amivel megörvendeztetted és minden kudarcot, amivel a korlátaimra figyelmeztetted. Köszönöm a családtagjaimat, akik elviselnek, akik mellettem állnak és szeretnek. Uram, kérlek, bocsásd meg, amit rosszul tettem és amit elmulasztottam. Köszönöm, hogy te nem mégy nyugdíjba, hanem ma is mindent megteszel az üdvösségemért.”

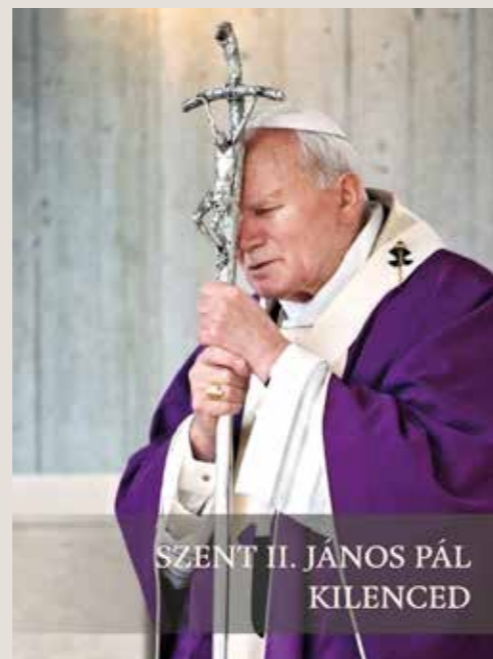
A harmadik napon a Szentatya augusztus 17-én elmondott beszédében II. János Pál mély Mária-tisztelete mutatkozik meg. Leszögezi: Mária az első Krisztus tanítványai között: előttük jár, és Fiához vezeti őket. „A hiteles Mária-tisztelet nem választja szét a keresztényeket, hanem egyesíti őket. Teljes szívemből kívánom, hogy a Boldogságos Szűz tisztelete segítse elő a katolikusok és protestánsok egymáshoz való közeledését hazáinkban.” A lengyel pápa figyelmeztet: az ősevangéliumban előre meghirdetett ellenségeskedés és harc kiterjed minden nemzedékre. Az Úr szolgálóleánya, a názáreti leány, a Jelenések könyvének „asszonya” mint az Üdvözítő anyja ebben a harcban válik az Egyház Anyjává. Magyarországon „hosszú évek szenvedései és megpróbáltatásai után itt vagyunk Őelőtte, akit őseitek Magyarok Nagyszónokjának neveztek. Hozzá intézzük köszöntésünket, mint az angyal Názáretben: »Üdvözlégy, kegyelemmel teljes, az Úr van teveled. Áldott vagy te az asszonyok között.«”

A kilencedik napon a Hősök terén augusztus 20-án bemutatott ünnepi szentmisén a pápa megvilágította: „Királyotokról és nevelőiktől, Szent Istvántól Krisztus ismeretét tanultátok, megtanultatok az evangélium szerint élni... Akkor hát ne éljétek tovább úgy, mint a »rég ember«, aki rabszolgája önző egyéni vágyainak, az élvezetek, a birtoklás és a siker hajszolásának, hanem mint »új ember«, aki hasonlónak válik Krisztushoz, és megnyílik mások felé úgy, hogy Isten iránti szeretetéből nektek ajándékozza önmagát. Ez Jézus stílusa, aki »kiüresítette magát, szolgai alakot öltött, megalázta magát és engedelmeskedett mindhalálig, mégpedig a keresztig«. Ez Szent István életstílusa is, amelyet örökségként hagyott ránk.”

Olvashatjuk a kötetben a 2020-ban elhunyt Török József teológus, egyháztörténész egyetemi tanár II. János Pálról írt rövid életrajzát is: „II. János Pál etikai, filozófiai tanulmánya középpontjában a teremtett és megváltott ember állt, egy tudós élet folyamatos és bölcs töprengése a világmindenség legtörekenyebb, legesendőbb, s mégis legnemesebb lényé fölé, akit igazán csak Krisztus ismer, s akiről ő, a pápa azt mondta, hogy abyssus, vagyis mélységes szakadék.” Az ember mögött pedig „ott a kézen fogva tartott gyermek, akit a pápa, mintegy önmagát felmutatva, időnként a magasba emelt, de mindig megölelt, mert évei gyarapodásával lehajolni talán kevésbé volt fárasztó számára, mint karjára venni a kicsinyeket... A gyermek után pedig Isten fényessége következett, amely bennünket, embereket megvilágít. Igen, s ebben a világosságban az ember, aki szakadék, megláthatja mindazt, amit lelke rejteget: a kiirtandó rosszat és bűnt, s mellette a jót és a szépet, hiszen – s ez az igazi remény alapja – az ember Isten képmása, Krisztus testvére.”

Bodnár Dániel/Magyar Kurír

A kiadvány megvásárolható a Martinus Könyvesboltban, illetve megrendelhető a webáruházban: www.martinuskiado.hu

XIX. Ars Sacra Fesztivál 2025. szeptember 13-21.

2025.09.13. 16:00

Belvárosi séta Mindszenty Zalaegerszege(n)

Ismerje meg Mindszenty József nevéhez

fűződő emlékeket a belvárosban egy kellemes séta keretében!

2025.09.16. 17:00

EL CAMINO - Egy zarándok lelki naplója

Greguss Anna úti beszámolója

2025.09.18. 17:00

Szalai Attila: Niceai zsinat jövőbe tekintő jelentősége

a KÉSZ zalaegerszegi csoportjának szervezésében

2025.09.19. 17:00

Legyetek szeretettel! - Moziverzió bemutató

Filmvetítés és közönségtalálkozó Boldog Brenner János életéről

2025.09.20. 16:00

Családi délután - Építsünk templomot!

Várjuk Cserépfalva kis építőmestereit, akik egy középkori templomot tervezhetnek és építhetnek meg.

2025.09.21. ZARÁNDOKNAP

Ezen a napon ingyenesen látogathatók kiállításaink, tematikus tárlatvezetések:

11:00 Mindszentyneum FÉNYpontjai

16:00 Kerkai Jenő és a

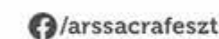
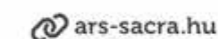
Mindszentyneum kiállításai

„A remény zarándokai”

Minden program ingyenes.

Támogatók:

**NYITVATARTÁS:
KEDD-VASÁRNAP 10:00-18:00
HÉTFŐN ZÁRVA**

**Mindszenty József Látogatóközpont
8900 Zalaegerszeg, Batthyány u. 4-6.
www.mindszentyneum.hu**

BRENNER JÁNOS „70”

SZENTGOTTHÁRD
2025. szeptember 15 – 21.

Boldog Brenner János Szentgotthárdra érkezésének 70. évfordulóján

szeptember 15. hétfő

18.00 Beszélgetés
a **Legyetek szeretettel**
alkotóival és főszereplőivel
utána Legyetek szeretettel
mozifilm premier!*

Csakányi László Filmszínház

szeptember 16. kedd

17.30 Kiállításmegnyitó
Brenner Jánoshoz kapcsolódó
kiadványokból és fotókból

Móra Ferenc Városi Könyvtár

18.00 Beszélgetés az élő tanúkkal
János atyára emlékeznek
a helyiek és környékbeli

Móra Ferenc Városi Könyvtár udvara

szeptember 17. szerda

17.00 „Isten tűz, add nekem
a te tüzedet!” **Malika** nővér
ikonkiállításának megnyitója
A kiállítást megnyitja:
Dr. Székely János megyéspüspök

Színház aulája

18.00 **Pál** védőbeszéde
Vánesa Gábor
színművész előadásában

Refektórium

szeptember 18. csütörtök

8.00 Brenner János Labdarúgó
Kupa helyi és környékbeli
iskolásokkal

Városi Sporttelep

19.00 **Mesélő - Mező Misi**

akusztikus gitárral kísért
történetmesélés estje**

Színház

szeptember 19. péntek

8.00 Brenner János Labdarúgó
Kupa helyi és környékbeli
iskolásokkal

Városi Sporttelep

19.00 **Angyalok zenéje**

Böszö Ádám

zenetörténész előadása

Színház aulája

20.00 **Hangok az égből**
a **Lélekmadár Együttes**
gospel koncertje

Időutazó Múzeum terasz

szeptember 20. szombat

12.00 János atya nyomában
zarándoklat a szolgálati
helyek érintésével
Farkasfa – Máriaújfalu – Rábakethely

indulás: Farkasfa templom

16.00 Brenner János vértanúsága
Soós Viktor Attila

történész előadása,
közben séta az emlékkeresztig

indulás: Rábakethelyi templom

20.00 **Isten hangja**

Soós János orgonakoncertje
gyertyafényben | Közreműködik:
Hannos-Németh Andrea csellista

Nagyboldogasszony-templom

szeptember 21. vasárnap

16.00 **Szabadtéri mise**
és alapkötetétel

Szidaí imaház

18.00 **Hegedűs Endre**

Kossuth- és Liszt Ferenc-díjas
zongoraművész koncertje

Refektórium

*A mozis program részletei: www.esakanyimoz.hu. | **A Mesélő c. színházi estre belépőjegyek a Pannon Kapu Kulturális Egyesület irodájában válthatók. A rendezvény további programjaira a belépés ingyenes!

Slovensko-madžarski skupni sklad
Szlóven-Magyar Közös Alap

muraba

SZET
szentgotthárdi

Pannon
Kapu

Kórházlelkészek elérhetőségei:

Szombathely - Bodorkós Imre
+36 30 619 5474

Zalaegerszeg - Horváth István Sándor
+36 30 211 9359

Martinus
www.martinus.hu
a Szombathelyi Egyházmegye havilapja

Főszerkesztő: Molnár Péter • **Szerkesztők:** Fábíán Tamás, Hajdu-Nagy Dóra, Hoós Norbert Sándorné, Dr. Kürnyek Róbert, Molnár Péter, Rónainé Magyar Krisztina
Kiadó: Martinus Könyv-és Folyóirat Kiadó (9700 Szombathely, Berzsényi Dániel tér 3.)
Telefon: 94/513-191 • **E-mail:** info@martinuskiado.hu • **Internet:** www.martinuskiado.hu
Felelős kiadó: Dr. Perger Gyula
Nyomdai kivitelezés: Yeloprint Kft. • ISSN 2060-145X
Az újságban megtalálható cikkek a forrás megjelölésével szabadon felhasználhatók.